

Előfizetési árak:
 Hónapra . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 30 — —
 Egy évre . . . 60 — —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádasy-féle ház)
 Hová az előfizetések és a lap
 eljuttatására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szurdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger M. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiken.

Fejérváry jelöltsége.

(H.) De ezt már lehetetlen nevetés megállani!

Az a hír járja ugyanis a városban, hogy Baross Győr mandátumát fogadván el, Pécsre Fejérváry Géza br. honvédelmi minisztert szemelték ki jelöltül.

Hiszen már az is a komikum magassabb foka, hogy a városnak kevsbé gondolkozó s inkább a más esze után elősködő, jóhiszemű büggerjei mindeddig nem vették észre, hogy őket az orruknál fogva vezeti a kormánypárt országos végrehajtó bizottsága és ennek révén a helyi szabadelvű párti végrehajtó bizottság, s makacsul hiték, hogy Baross beléjük szeretett; sőt a világos tények, Barossnak finom, de mégis teljesen érthető szavai után sem tágitottak ettől a hittől, mert jobban biztak a Szapáry ó végrehajtóságának hatalmában, erőszakoskodásában, mint Baross karakterének erejében, kimondott szava szentségében.

De az meg már éppen a legmagasabb komikum, hogy — miután most már bele kell nyugodniok a változhatatlanba — arra a gondolatra jutnak, hogy Baross elvesztése fölött érzett bánatukban egy másik miniszterrel töröljék ki szemükből a könyvet. Ez a raktáron levő s még el nem kelt miniszter véletlenül éppen Fejérváry.

Lássuk csak, miként állunk ezzel a farsangi gondolattal.

Fejérváry bárót Budán jelölte a kormánypárt. Vele szemben föllépett Mátyus — ellenzéki programmal, kinek pártja hatalmas arányokat öltött s veszedelmesen

látszott ellensúlyozni Fejérvárynak ijedtében megsárgult feketeseregét. A választás elé az ellenzék nagy reményekkel, a győzelem biztos előjeleivel, Fejérváry pártja ellenben megszeppenve s a bukás nagy valószínűségével nézett. De ott volt a posztján a választási elnök, aki jól csinálta a dolgát s a szavazás önkényes és törvényellenes berekesztésével összeteremtett valami nagyon is csekély többséget Fejérváry részére, holott ennél a többségnél négyszer nagyobb számú választó maradt ki a szavazásból — lévén ezek Mátyus-pártiak, kik a jegyzőkönyv erőszakos lezárása folytán rekedtek kívül.

Ezt a mandátumot hát megtámadták. A kérelem beadatott s a mellé csatolt okmányok oly visszaéléseket tárnak föl, hogy még a legkorrumpáltabb igazoló bizottság és többség se igazolhatja Fejérváry mandátumát. Fejérváryban föl is támadt a katonai önérzete s állítólag nem akarja elfogadni ezt a csúfos mandátumot.

Igy jut tehát Fejérváry a megmutogatott menyecskefőkötő aól vissza a még eladólányok pártja alá; így jutott a mi „szabadelvű párt“-unk arra a gondolatra, hogy lám: elvesztettünk egy minisztert, van helyette másik.

Mert — érdemes polgárok — nekünk mindenképen miniszter kell; ha meg az még báró is, no akkor már két kézzel kapjunk utána.

Polgári önérzetünk nincs, mi kitüntetések, kereszték, nemesi címek után epekedünk; miniszteri kézzorítások boldogokká tesznek bennünket, s még irodalmi

estélyeket sem tudunk rendezni főispáni czimer nélkül: hát hogy elégedhetnénk meg polgári származású képviselővel, akinek még csak kilátása sincs miniszterré lenni.

De politikai önérzetünk sincs. Előbb olyan kocsi után futottunk, amelyik nem akart fölvenni. Illedelmes volt a gazdája s nem akart durván ránk mordolni: ennyi az egész; de mindenképen elmondta szép szóval, hogy neki már van passasérja. Mi azért tovább is tolakodtunk — ugyancsak nem erősítésére a politikai önérzetnek. Most meg, hogy önérzetünk megtépdesése után mégis lemaradtunk a kocsiról, a megtépett ruha foszlányait tovább szakgatjuk — hiszen már úgylis rongyos!

Maga az a körülmény is, hogy Pécs városát holmi pótkerületté degradálják, kétesse teszi azt, hogy önérzetes választó polgárok megnyugodhatnak-e abban, amit a kormány végrehajtó bizottságának velük tenni méltóztatik — s ne tűn'essenek-e impozáns módon eme nullifikálás, sértő paczkázás ellen? De az meg már éppen nem mutat önérzetre, hogy első ízben „csak is Baross“ kellett a miniszterek közül s Baross is — állítólag — „csak azért, mert neki elévülhetetlen polgári érdemei vannak“; „egyedül Baross neve képes itt összetartani az elemeket, egyedül az ő személye bir itt oly népszerűséggel, hogy e népszerűség továbbra is képes lesz föntartani a különböző pártvallású polgárok között levő jó egyetértést“: most ellenben ezeket az idézett frázisokat romba döntik, s kapva kapnak olyan miniszteri személy után, aki éppenséggel nem Baross; aki polgári ér-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A régi dal...

A régi dal cseng ajkadon —
 S én csöndes szívvel hallgatom.

A régi láng ég szemeidben —
 S reám gyújtó varázsa nincsen.

Kimondod azt most ünfeledten,
 Amért soká forrón epedtem.

Arczodba nézek hidegen —
 Így tettél egykor te velem!

Koroda Pál.

Válaszok Erzsikének.

II.

Erzsikéhez.

Még a szerelemben is a monotheizmus hive vagyok. Egy az Isten, egy a szerelem, s csak egy, a kit mindenkifölött szerethetünk.

Én is szeretek, sőt még ennél is többet teszek: szerelmes vagyok. És tudja-e kegyed, hogy kibe? Egy aranyszőke baju kis angyalba. Ő az én mindenem. Csupa báj, csupa kellem az

egész kis teremtés! Azok az aranyos szemek, ha mosolyognak, mikor azokat a piczi fehér kacsókat megszoríthatom; nem vagyok többé a „Fin du Siècle“ gyermeke. Nem! Hinni, remélni kezdek, s átérzem e szót: boldogság. A mi szép, bájos és jó csak van, azt mind az ő művének tekintem. Ő az egyedüli, a ki engem megért, ő az egyedüli, a ki én szeretni tudok. Egy szóval fanatikus hive vagyok a monotheizmusnak.

Mikor azt a kedves tárczacikket elolvastam, mikor láttam, hogy azok a garmond-betűk rólam is visznek hirt a nagy világba: megjelent előttem az ő alakja. Láttam, a mint a pennát kis kacsóiba veszi, láttam, a mint nevemet a fehér papírra vetette, láttam, mint szaporodnak azok a finom sorok, melyekben kitárta a nagy világ előtt azt, a mit eddig csak ketten tudtunk, hogy: s z e r e t e m.

Igen! ő írta ezt — gondoltam magamban — mert hiszen a legszebbet csak az irhatja rólnak, a ki legjobb szeret minket.

De tévedtem. Hisz az én halványarezu kis teremtésem nem járt multságokra, ő nem volt a jogászmultságokon. Vagy talán coup de foudre-ként írta volna csak, hogy annál inkább elhitesse velem az ellenkezőt? Nem. Ő hozzám mindig

őszinte szokott lenni. A mit érez, a mit kis szive sugal, kimondja előttem. És ugyan minek is árulta volna el a nagy világnak azt, a mit mi előle rejtegettünk?...

E fantázia alkotta kép tehát eltűnt, s jött helyébe a ködfátyolképek egész sorozata. Ez a chaosz is eloszlott, a nélkül, hogy Ariadne fonalára rábukkantam volna. Erzsike, Erzsike, maga nagyon félrevezetett minket! Annyi bizonyos, hogy ő nem az. Tehát kicsoda?...

Kegyed bizonyára ismeri azt a sárgára meszelt emeletes házat ott a belvárosi templom mögött. Abban az eldugott épületben van a mi szerkesztőségünk. Két szobából áll az egész. Az egyik a szerkesztőségé, a másik a szedőké. Ott dolgoznak abban a fülledt levegőjű földszintes szobában a kíváncsi tömeg napszamosai mától holnapig, s ott virrasztanak olykor a telhetetlen Moloch modern rabszolgái.

Az asztaloknál a szerkesztő és a munkatársak dolgoznak. Ha egyikök elfárad, leteszi a tollat, oda megy ahhoz a zöld rámás ablakhoz, s belebámul a nyugtató emberek tömegébe. Ha kipihente magát, újra tovább dolgozik. Mikor aztán a souverain hatalmu metteur en page

telemben véve nem polgár, hanem katona; akinek katonai érdemei lehetnek, de honpolgári érdemei nincsenek, csak hibái; akinek a neve itt épp úgy nem jó hangzásu, mint szerte az országban; tehát akinek a neve nem olyan népszerű, hogy e város polgárainak egyetértését föntartani képes lenne.

Ellenkezőleg ez a név annyira népszerűtlen itt is, mint Budán, hogy az ellenzéknek, sőt magának a függetlenebb gondolkodásu szabadelvűeknek is a legelkeseredettebb harci szenvedélyét hívja ki itt is, mint Budán.

A polgárság kimondotta Baross jelölésekor: ha Baross nem fogadja el, más miniszter vagy egyéb nagyság szoknyája után nem futkos. A kimondott szavát tartsa meg a polgárság; emberelje meg magát végre, hagyjon föl a parvenüséggel, szakítson ezzel a nagy nevek után való szoknyavadászással s megbecsülvén saját házi tűzhelyét, küldjön föl a maga kebeléből embert, aki becsülettel, polgári becsülettel képviselje ezt a polgár-várost.

HIREK.

— **(Új választás Pécsen.)** Amit mi kezdetől fogva hangoztattunk, bekövetkezett. Baross Gábor keresk. miniszter a győri mandátumot fogadta el, mert mást el sem fogadhatott. Pécsen tehát új választás lesz és pedig március hó 24-én. A polgárok nélkül rendelkezni szerető hatalmasok nagy kegyesen el is intézték már maguk között Pécs város sorsát. Úgy egyeztek meg, hogy Fejérváry Géza br. honvédelmi minisztert, ki ha Budán verifikálják is, nem tartja meg a mandátumot, léptetik itt föl. Csakhogy ez a kombináció óriási ellenséges táborra talál itt, nemcsak az ellenzék köreiben, hanem magában a kormányt támogató pártban is. Az önérzetes polgárok ezt a jelölést nem fogadják el irányt adónak a maguk részére, s nyomban megindult a mozgalom ellenjelölt fölléptetése végett. Az ellenzék már régóta tervezi, hogy Baross visszalépése esetén Erreth János pécsi tekintélyes ügyvédet, a pécsi ügyvédi kamara elnökét lépteti föl jelöltül. A terv most visszhangra

talált a „szabadelvű párt“ soraiban is; kijelentették, hogy ha Erreth János pártonkívüli programmal lép föl, rászavaznak. Az Erreth-párt el is határozta, hogy Erreth Jánost pártonkívüli programmal lépteti föl, s a jelölt legközelebb meg is tartja programbeszédjét. A városban 15 ívet köroznak a polgárok között s magában a belvárosban már eddig is több mint 200 polgár (mind a szabadelvű pártból) írta alá a nyilatkozatot, hogy Fejérváryra nem, hanem Errethre szavaznak! Az osztrák generális bukása tehát itt biztos. Tegnap — pénteken — ez ügyben népes értekezlet volt a „Vadember“ szállóban.

— **(Az idei sorozás eredménye városunkban.)** A folyó hó 1., 2. és 3. napján megtartott sorozás eredményét föltüntető statisztikai kimutatás szomorú adatokat tár szemünk elé, s nem csoda, ha az öreg ember szeme könnybe lábad, midőn ezeket olvassa és visszagondol azokra az időkre, a mikor még úgy verbuválták a legényeket s egymásután sorozták be katonának. Akkor még egészséges és életerős ifjak álltak a sorozó bizottság elé, ma már azonban legtöbbszörre kiélt és 20—23 éves ifjú-öregesek kerülnek a sorozás alá. Városunkban összesen 431 legényt állítottak, a kik közül az első korosztályból bevölt 28, a második és harmadik korosztályból pedig csak 27. Visszahelyeztetett 187, fegyverképtelenné vált 40, töröltetett 5, föntartatott 41, póttartalékba helyeztetett 3, a honvédséghez áthelyeztetett 5, engedélylyel távol maradt 111, föltülvizsgálatra bocsátott 5, kórházba került 2, fogságba színtén 2.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Teslér Sándor pécsváradi plébánost a megyés püspök a lovászhetényi plébánia ideiglenes vezetésével bizta meg, Pévald Vilmos pécsbányatelepi segédlelkész pedig ugyanoda adminisztrátorrá nevezte ki. Kiss Rezső cikói — és Reisz Antal szebényi káplán kölcsönösen áthelyeztetettek.

— **(Márciusi hó.)** Midőn e sorokat írjuk, már ismét verőfényes nap ragyog a hóval betakart város fölött, s a csöngetyüs szánok egymást éria az utcákon. Szerdán, de különösen csütörtökön este ugyanis megérkezett az elmaradhatatlan „szépitő szer“ a márciusi hó, melyről azt meséli a kandalló mellett kötögető ókularés nagyanyó a kis unokáknak, hogy aki a márciusi hóban megmosdik, az fölötte szép lesz. Ez a szépitő szer azonban az idén valószínű teli képet rajzolt a város fölületére, s

ugyancsak „befújta az útát a hó“, akár csak december végén. Sőt, mogorva fellegek borították csütörtökön az ég-határt, úgy, hogy ha nem ismernők a természet szeszélyeit, bizonyára elhittük volna, hogy a tél tulajdonképpen csak most kezdődik. Tegnap azonban újra kiderült az ég, hogy napsugaraival ismét kicsalja az eltakart ibolyákat, melyek már ki kikandikálnak a mohos fatörzsek talapzatai alól.

— **(Jótevény kávé.)** Schaffer B. a helybeli Központi-kávéház tulajdonosa szép tanujelét adja jótevényiségének. A múlt napokban ugyanis egy aláírási ívet nyújtottak át neki, hogy egy Pécsen létesítendő zsidó kórház javára ő is hozzájáruljon. Schaffer 300 forinttal írta nevét az adakozók közé.

— **(A farsang temetése.)** Már a húshagyó-kedd rendszeren áldozatul esik, s ha még akkora légyen is a farsang, ezt az utolsó napot még fölhasználja a mulatságban telhetetlen közönség. A Pécsi Dalárda szokta ennek a napnak az estéjét lefoglalni, ő a kiénekelője a farsangnak. Meg is telt a „Hattyu“ terme kedden este annyira, ahogy maguk az estélyt rendezők sem remélték, mivelhogy a hasonló nivón álló Szilveszter-estélyen bizony nagyon sok hely maradt üresen. Az asztalokat már 7 órakor elfoglalta a korán jövők serege s a közvetlen utánuk sietők már csak hosszas parlamentirozással juthattak helyhez. S a mulatni jött közönség jól is mulatott. Igaz, hogy az előadók a három év óta kiküszöbölt német nyelvet újra rehabilitálták, de — amint mi értesültünk — ezt csakis szükségből cselekedték, mivel személyes körülmények miatt úgyszólván az utolsó pillanatban mást nem ránthattak elő olyat, amit újonnan kellett volna betanulniok. A dalárda, mint testület már rég kizárta a németnyelvet s nem ad elő német dalokat; a tréfás estélyekre is, amennyire lehetett, átfordított egyes német szerzeményeket; de ez utóbbi dolog nem megy olyan nagyon könnyen, eredeti magyar szerzemények pedig nincsenek. Hiszünk, hogy a dalárda talál módot arra, hogy ilyen kényserhelyzetnek kitéve többé ne legyen, s igyekezni fog a körülményekhez képest korábban gondoskodni magyar tréfás énekszámokról. A javarésze így is magyar volt s azokon a közönség épp olyan jól mulatott, mint a többiek. Derültség kísérte mindvégig az előadásokat.

— **(Kinevezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Raab Ferencz mérnököt az államépítészeti hivatalok személyzeti létszámába ideiglenes minőségű III ad osztályu kir. mérnökke nevezte ki.

— **(A Szent-László-társulat köszönete Trollnak.)** A Szt-László társulat igazgató-választmánya a közelmúlt napokban Schlauch Lőrincz Nagyvárad tudós püspökének einöklete alatt gyűlésezett, s ez alkalommal halás köszönetet szavazott Troll Fe-

(metrompás) kijelenti, hogy nem kell már több kézirat; mindegyikük indul haza felé. És ez így megy napról napra... évről évre.

És miért? Talán az elismerésért? Talán babérkoszorúért? Nem! A nagy tömeg legnagyobb része önző, s az elismerés babérjából az ő munkásainak juttat legkevesebbet. Tehát nem a babérért, hanem azért, hogy a hónap elején oda mehessen a kiadóhoz egy pár forintért. Utána tableau. Ezután pedig ismét az előbbi folytatása.

*

A múlt hét egyik verőfényes, szép délutánján a szerkesztőség elegikus hangulatán változás történt. A különben komoly szerkesztő ajkai mosolyra derültek, a munkatársak pedig remélni kezdtek. S ugyan miért? Hát csak azért, mert abba az eldugott fülkébe hosszú, igen hosszú idő után egy illatos couvert tévedt, melybe egy szokatlan hangu tárczacikk volt csusztatva. Ezt a „ritka“ tárczát pedig állítólag egy Erzsike írta légyen „A mi gárdánk“-ról.

Az az ólmos levegőjű szerkesztőség mintha megváltozott volna. Ámbra- és santal-füst illatát terjesztette szét ez a fölnyitott couvert, s mintha Brahmin máglyájának tűzfénye lobogott volna föl pár pillanatra.

Egy darab elismerés a közönség köréből!

Aszerkesztő csak egyre mosolygott — én örültem. Ő tudta és tudja is, hogy ki az az Erzsike, én még maig se jöttem rá.

*

Nem erőltetem meg tovább a fantáziámat. Bárki legyen is ez a kedves Erzsike, annyi tény, hogy hálát, köszönetet érdemel.

Kegyed pedig, bohó Erzsike, fogadja e garmondokban túlbuzgó elismeréseért köszönetemet. Elismerése biztatás a jövőre, s jutalom a múlt. Csak egyre kérem. Valahányszor azt a költeményt, melyet imakönyvébe rejtett, elolvassa; ne csak reám, hanem arra az aranyzóke angyalra is gondoljon, a kit én szeretek, a kiért én rajongok. Ha ismeri Lenau Emiliáját, akkor ismeri őt is. A mi szépet, jót és nemest teszek, annak dicsérete nem engem illet, hanem azt az angyalt, a ki nekem azt sugalta.

Kegyed bizonyára megértette a monotheizmus e fanatikus hívét.

Tehát adieu szép Erzsike!

Kéry Gyula.

III.

„E pour si mouve.“

Én asszonyom...

Ritkán esik meg velem, hogy az első szónál megakadok, de most megesett. Ön olvasta azt a tárczát — hisz oda szoktam önnek adni a Figyelőt — melyben egy ábrándoslelkű fiatal lány az ő kedvencz íróit ismerteti. Erzsikét irt alá a kis gonosz, de nagyon valószínű, hogy épp oly jogosan irhatott volna oda Ilonkát, Gizellát, Vilmát vagy bármily más leánynevet. Én még csak nem is sejtem, hogy ki lehet az a szellemes maszk; ön asszony, találja ki!

Heten vagyunk a gárdából — a gelcei ördögök is heten voltak — kik ama kiváló szerencsében részesültünk, hogy egy szellemes, szép-lelkű lány hosszabban megemlékezett rólunk. Képzelve csak, asszonyom, most a szerkesztő ráuk parancsolt, hogy e figyelmet finom, udvarias válaszban köszönjük meg. Mert ez a mi szerkesztőnk rendkívül udvarias ember. (Nem a vezérezikkeit értem.) És a gárda készül is erősen a feleletre.

De én, asszonyom, őszintén megvallva, nem érzek valami nagy kedvet a válaszírásra. Ha elgondolom, hogy heten menjünk egy nyul, vagy ha tetszik, egy szeretetreméltó, aranyos kis

renez pápai praelatus, pécsmegyei társulati igazgatónak, ki a társulat ügyei körül nagy buzgalmat fejt ki és szép sikereket ért el.

— **(Irodalmi és művészeti estélyek.)** Nagy port vert föl az a terv, melyet a hírlapírók körében most kovácsolnak ki részleteiben. Mindenfelől helyeslik a mozgalmat, gratulálnak hozzá, ami a dolognak a megéretségét mutatja. Régóta várják ezt a kielégítőjét a szellemi szükségnek; szinbázunk nincs, hol efféle élvezetet találhatnánk, hát más alakban kell foglalkoztatnunk a szellemet. Csakhogy talán éppen ez a nagy várakozás, ez a szellemi kiéheztetés nehezíti meg némileg a rendezők dolgát. A közönség is sokat vár, tömegeket az írók és zenészek gárdájából, meg az írók és zenészek is túlsokan óhajtják az alkalmat, hogy a visszatartott szellemi féket neki eresztessék. Ezt a nagy várakozást és vállalkozó kedvet azonban a legszélsőbb határokig kielégíteni vajmi nehéz vagy egyáltalán lehetetlenség lesz. Mindössze négy este áll rendelkezésre a bűjt alatt, s e négy estére összeszorítani azt a valóban impozáns sereget, melyet városunk író- és művész-közvitézéiből össze lehetne állítani — meghalad minden rendezői tapintatot. Különösen sok a zenész és énekes; ezeket lehetetlen mind foglalkoztatni ezen alkalmakkal; nem kicsi a száma azoknak sem, akik szakirodalommal foglalkoznak, s mint ilyenek tanulságos, de érdekes és szórakoztató fölolvassalálással léphetnének föl. Kisebbség a szépirodalommal foglalkozók csoportja, pedig a cél épp ezek szerepeltetése volna. A rendezőség kénytelen tehát elállni attól, hogy az időn valamennyi, vagy legalább is megkülönböztetve minden számbavehető író vagy zenészt fölkerjen; hanem föl fog kérni annyi közreműködőt, amennyit a négy estén a közönség túlterhelése nélkül foglalkoztathat — nem mérlegelven a fölkerendők talán hivatottabbaknak, mint akiket ez esetben nem, s csak a jövő alkalmakkal fognak fölkeríteni. A közreműködőket a jövő héten fogják fölkeríteni s ha a válaszokat is megkapják a rendezők, úgy már az első est programját hamarosan ki fogják bocsátani. Az első est valószínűleg e hó 12-én lesz.

— **(Három évet fél liter borért.)** Tagba szakadt, köpezős legény áll a sorozó bizottság előtt. Az orvosok nézik, nézik, s egyszerre csak kimondják, hogy „tauglich.“ A legényke nagyot ugrik örömben s kurjant is hozzá. Az egyik orvos kérde tőle:

— Ugy-e örülsz, hogy katona lettél?

liba ellen (nem én találtam föl ez elnevezést), mint ama bizonyos svábok, — hát elszégyelem magamat. Aztán szeretek a szerkesztők ellen lázadni, a mi nem csoda, mert belmunkatárs vagyok egy helybeli lapnál. És még egy bibije van a dolognak. A többi mind bókot kapott, Gyula barátom pláne szerelmi vallomást, én keserű igazságot. Csak egy vád ellen szeretnék védekezni, de ön előtt fölösleges. Ugy-e nem vagyok csapodár, én asszonyom?

Nincs hát mit felelnem Erzsikének, de igenis van önnek. Midőn olvasta a rólam írt nekrológót, mondatról mondatra igazat adott enyelegve irójának. Én, ki tudtam, mi rejlik a végén, mélyen hallgattam. Mikor aztán oda ért, hogy „az asszony hálátlan portéka,“ haragosan eldobta az ujságot.

Legyen nyugodt, asszonyom, az a nagy költő, ki ezt megírta, nem mondott igazat. Megénekeltem száz dalban az ön szépségét, kétanyonyiban a szive jóságát. Mert aranyos jó szive van önnek, asszonyom! Emlékszem jól, nehéz napokban, midőn már-már földre sujtott a csüggedés, az ön édes szava, az ön jóságos, eget meguyító tekintete gyógyírt csepegtetett sebemre, s azok a kicsiny, csókjaimmal ezerszer elborított kacskók nem egyszer simították félre izzadt hom-

A legény megrázta a fejét.

— Nem én! — csak annak örülök, hogy beváltam; mert hát fogadtam a Jóska bátyámmal, s ha most be nem soroznak, fél liter borom bánta volna meg.

— **(Hymen.)** N á r a y Géza, József főherczeg urodalmában gazdasági intéző, N á r a y megyei alszámvevő fia, eljegyezte D i t z l Vilma kisasszonyt, D i t z l I. budapesti bornagykereskedő leányát. — P e i t l e r Imre pécsi járásbírósi albiró eljegyezte C s e r e s n y é s Etelka kisasszonyt, Cseresnyés Sándor pécsi kir. táblai tanácselnök leányát. — G e r m á n István pécsvárosi tanító eljegyezte K o s z é r Mariska kisasszonyt, pécsbelvárosi leányiskolai tanítónőt.

— **(Angster új orgonája.)** A városunkban serényen munkálkodó birneves orgonaeépítőnek, A n g s t e r Józsefnek egyik remekművét a budapest kalvintéri ref. templom számára készített orgonát, melylyel ismét tanujelét adta kiváló képességének és találeménységének, s melyről annak idején irtunk, a napokban mutatják be a nagyközönségnek. Angster ezen orgona-szerkezetében érvényesítette mindazokat az újabb találmányokat, melyek az orgona hangját tökéletessé és változatosabbá teszik, s ezáltal lehetővé tette, hogy a külföldön divatozó orgonahangverseny (concert sacré) nálunk is meghonosíttassék. A budapesti kalvintéri templomban a közeli napokban fogják az első orgonahangversenyt megtartani a mi Angsterünk által épített új orgonán.

— **(Lewinszky műsora.)** L e w i n s z k y József, a bécsi Burgszínház tagja hétfőn este a következőket fogja előadni: Leonore Bürgertől, Lazarus, Weltlauf, Rückschau, Der Abgekühlte, Messina, Wiedersehen, Frau Sorge Heinetől, kinek utolsó költeményei közül előadja még a következőket: Der Philantrop, Der tugendhafte Hund, Pferd und Esel, Guter Rath, Himmelfahrt, Epilog. Műsoron van még Esther Bernsteintől, An mein Weib Milowtől, Der Kirchenstrauß Hebbeltől, Die gute Wäscherin Kurz Izoldától, Minnedienst Chamissótól, Naturalia (Humoreske) Grollertől, s végül szavalni fog több költeményt P e t ő f ő l is. Az előadás este fél 8 órakor kezdődik, s jegyeket váltani lehet Valentin Ottó könyvkereskedésében.

— **(Halász utódja.)** A „M. U.“ értesítése szerint az elhunyt Halász István pécsi s. tanfölgyelő helyére L a u b h e i m e r Róbertet, a sopronmegyei tanfölgyelőség tollnokát fogják kinevezni.

— **(Fölolvasás.)** K i s s József pécsi főreáliskolai tanár a kereskedő ifjak egyletében holnap — vasárnap — d. u. 5 órakor fölolvass a turistaságról és a Mecsek-egyesületről.

— **(A cs. és k. tengerészeti akadémiának)** 1. és 2. osztályában a jövő iskolai évben mintegy 37 megtresedett hely lesz betöltendő. Ezen helyekre a pályázatot most

lokomról a zilált fűrtöket. És az a jóságos kis kéz mindig le tudta hűteni ezt a forró homlokot. Hála ezért önnek, én édes, édes asszonyom!

De viszont ön se higgye el annak a bohó Erzsikének, hogy az én Árvácska-dalaim szebbek volnának mint azok, melyeket önhöz irtam. Lányitélet, asszonyom! — Most nyomják a könyvemmet. Csupa dal, csupa virág, melyeknek legnagyobb része önnek nyil, önnek illatozik. A „Balgavág“ ciklus — nekem a legdrágább — önnek szól egészen. Haraguzsna is rám a lányok, hogy elpártoltam tőlük, hogy az ön troubadourja lettem. S ez nagy elégtétel énnekem, mert megharagudni arra szoktunk, kit valaha szerettünk. Meg fog-e ön énrám haragudni, asszonyom?

Még egy kérdést. Hát igazán olyan kiállhatatlan az a virginia-szivar a számban? Egy szavába kerül asszonyom, s többé sohasem lát vele.

Ezt Erzsikének kellett volna elmondanom, s én önnek mondtam el. Pedig ez lázadás, zendülés a lányok ellen. Rám is fogják majd dobni a követ, de elviselem édes-örömet önért, önért én asszonyom!

Z o l t á n V i l m o s.

hirdették ki. A fölveteli föltételeknek nyomtatott példányai L. W. Seidl és fia bécsi udvari könyvkereskedésében, vagy a tengerészeti akadémia parancsnokságától Fiumében kaphatók meg.

— **(Huszár-bravur.)** Kedden, a farsang utolsó estéjén az úgynevezett lövész-kertben csinos verekedést rögtönzött egy közöshadseregbeli huszár. Úgy 10 óra tájban állított be több-magával s mindjárt azzal akarta magára vonni a közfigyelmet, hogy hol egy csibiz legényt, hol meg egy honvéd bakát fölképelt. Az ott szolgálatot tevő két rendőr fölkerítte a hadfit, hogy viselje magát békességesen, de a huszár azt mondta rá, hogy neki bizony így tetszik — és csakugyan folytatta is a különös kedvtelését. Éjfél tájban egy most besorozott legénybe kötött bele, mert bántotta a szemét annak a kalapja mellett levő bokréta. A bántalmazott legény azonban neki esett a huszárnak, amire ennek a társai kardot rántottak és a legényt a földre teperték. Az egyik rendőr odangrott és kihúzta a veszedelemből s aztán megsúgta neki, hogy „de most fusson.“ A legény élt is az alkalmakkal. Hanem erre meg a rendőrré támadtak a huszárok. A rendőrök azonban helyt állottak és hozzájuk csatlakozva az előbb bántalmazott két honvéd baka is — közös erővel kiszorították a garázdálkodó huszárokat. A teremben jelen volt néhány huszáraltiszt is; de ezek nem tartották kötelességüknek elparancsolni a rendetlenkedő alattvalókat, sőt bujtogatták őket a rendőrök ellen.

— **(Tolvaj-gyerekek.)** A Király-utczai Alt és Böhm-féle kereskedésben nyomára jöttek, hogy az üzletből napról-napra több érték tárgya vész el, mely már az utóbbi időben nagyobb összegig emelkedett. Az üzlettulajdosok egyik segédre gyanakodtak, kit azonnal el is bocsátottak, de a segéd kartársai rossz néven vették ezen minden alap nélkül való gyanakodást, s addig nem nyugodtak, míg a tulajdonosok társukat vissza nem fogadták. Kutatni kezdtek s éberségük folytán rábukkantak a tolvajokra több 10—12 éves gyerek személyében, a kik valahányszor a boltban vásároltak, mindannyiszor elloptak egy egy közellevő tárgyat. A gyerekeket azonnal szülőikhez vették, a kik a kárt kénytelenek lesznek „szépreményű“ magzataik érdekében megtéríteni.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** márczius hó 8-án (kedd) d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. A napi rend tárgyai: Elnöki előterjesztések. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium leirata a kamara folyó évi költségvetése ügyében. Ugyanannak leirata a hazai vasutak által a kereskedelmi és iparkamarának adandó statisztikai adatok ügyében. Ugyanannak leirata a cserezetlen bőröknek Olaszországba való kivitele ügyében. Ugyanannak leirata a Pilippopolben rendezendő mezőgazdasági és ipari kiállítás ügyében. Ugyanannak fölhívása Nagy Bajom községnek egy újabb hetivásár engedélyezése iránt való kérelmének véleményezése végett. A kamara múlt évi zárszámadását megvizsgált bizottság jelentése. A Baranyavármegye törvényhatósága által készített vásári szabályrendelet véleményezésére kiküldött bizottság jelentése. A vasúti választott bíróság ügyében kiküldött bizottság jelentése. A pécsi munkás-betegsegélyző egylet folyamódása segélyezés iránt. A győri társkamara átirata a vasúti szállításhoz engedélyezett súlyhiány leszállítása ügyében a keresk. magy. kir. miniszteriumhoz intézett fölterjesztésének pártolása iránt. A brassói társkamara átirata az ékszerekkel és órákkal való házaló kereskedés terén tapasztalható visszasságok megszüntetése ügyében a keresk. m. kir. miniszteriumhoz intézett fölterjesztésének pártolása iránt. A kereskedői utazók egyletének átirata a keresk. utazóknak nyújtandó utazási kedvezmény ügyében a keresk. m. kir. miniszteriumhoz intézett fölterjesztésének pártolása iránt.

— **(Végzett posta és távirde kiadói tanfolyamhallgatók.)** A városunkban november hóban megnyitott postamesteri, illetve posta és távirde kiadói tanfolyam hallgatói immár teljesen végeztek tanulmányaikkal és a közelmúlt napokban kapták ki a bizonyítványokat, melyek értelmében mindannyian sikeresen végeztek. A végzett tanfolyamhallgatók a következők: Ehrenfreund Etelka, Fischer Izidor, Greksa Etelka, Grosch Anna, Gillitzer Julia, Ivic Mária, Karay Anna, Kellauer Gabriella,

Kondoray Etelka, Kontrohl Vilma, Kovács Mária, Kozáry Emilia, Mildschütz Adolfin, Szigriszt Janka és Ungar Ernesztina. A tanítást Kaffka József és Burgics Nándor itteni posta- és táviratvezetők végezték, az ellenőrző felügyeletet pedig Feilhauser Ignác posta- és távirat tanácsos gyakorolta.

— **(Pécsi kath. kereskedő ifjak egylete.)** A helybeli katolikus kereskedő ifjak között mozgalom indult meg egy kath. egylet megalapítása céljából, melyben annak tagjai a szellemi kiképzésre is gondot fordítanak. Az egylet a többi hasonló egyletek mintájára lesz megalkotva, havonként fölolvásokkal és egyéb tanulságos szórakozással kedveskedvén a közönségnek. Ez ügyben már egy szűkebb körű bizottság is alakult, mely Rézbánya József dr. theologiai tanárt fogja felkérni az egylet megalapítására.

— **(Linder György képviselője-lölt.)** A mohácsi kerület volt országgyűlési képviselőjét az idén Bácskában kibuktatták, mit a nemzeti párt tagjai sajnálattal vettek tudomásul, miután Linder a párt kebelében igen használható tagnak bizonyult. Mint most értesülünk, a nemzeti párt a csornai kerület független polgárainak, hol új képviselőválasztás vált szükségessé, Linder Györgyöt ajánlotta, a kinek jelölését a csornai párt igen szívesen vette, és szép reményt fűz biztos megválasztásához.

— **(A Pécsi Figyelő panaszkönyve.)** A következő panaszlevelet kaptuk: „A Báthory utcában van egy bekerített üres telek — azaz, ha bekerítve volna, úgy még jól állnánk; csak hogy a kerítés egyik oldalát az elmúlt nyáron a nagy szél ledöntötte s azóta „szabad bemenet” van ott. Elképzelhető, hogy milyen szép jelenetek folynak le ott napjában, s mily idylli kilátás nyílik e térségre az ott lakóknak. A ritkán lehulló hólepel ugyan néha fátyolt vont e csataterre; hanem mikor időközönként a hó elszikkadt onnan s a nap meleg sugarai és a lengedező langy szellő arra készítette az ott lakókat, hogy ablakokat nyissanak és kis üde levegőt bocsássanak be a téli melegtől fülledt szobákba, hát olyankor úgy képzeltük, hogy valahol a sertés telep körül lakunk s nem itt a Mecsek lábánál, ahol egyébként köztisztasági pótdát is követelnek tőlünk. Hát mi meg is fizetjük azt a köztisztasági pótdát, de követelünk is érte köztisztaságot. Nem tudjuk, kié az a háztelek; de a hatóság talán csak tudja s talán tudni fog ráparancsolni is arra a háztulajdonosra, hogy ez a rondaságos állapot megszünjék azon a telken. — Egy ottlakó.“

— **(Reviczky összes munkáinak kiadása.)** A halhatatlan emlékü korán elhunyt fiatal költőnek tudvalevőleg Koroda Pál dr. pécsi postaigazgatósági fogalmazó és ismert országos nevű költő volt egyik legmeghittebb barátja, ki a költővel közeli rokonságban is állt. Folytonosan leveleztek egymással, melyek érdekesebbnél érdekesebb adatokat tartalmaznak. Reviczkynek életében két kötet költeménye jelent meg az „Ifjuságom” és „Magány” című, melyekkel nevét örök időkre megörökítette a hazai irodalomban. Halála után a költőnek minden irata Koroda birtokába jutott s ezek között számos igen nagybecsű, de még kiadatlan költemény van, melyeket Koroda a hozzá intézett levelekkel és az eddig megjelent összes munkákkal együtt sajtó alá fog rendezni. E nagy munkában — a költő felkérésére — Kéry Gyula lapunk belmunkatársa fog segédkezni, s már a jövő hetekben megkezdik a művek rendezését. Ezen országra szóló vállalat bizonyára nagy öröme fog szolgálni az irodalom iránt érdeklődő közönségnek, melynek Reviczky egyik legkedveltebb költője. Koroda a műhöz a költőnek biográfiáját is hozzácsatolja, mely tragikus színben tünteti föl a korán elhunyt lírikusnak sokat nélkülözött, hánytvetett életét.

— **(Az álló irás behozatala.)** Az orsz. közoktatási tanács nyelv- és történettudományi osztálya egyik ülésében több iskolakönyvön kívül azzal a jelentéssel foglalkozott, melyet a Kármán Mór dr., Szuppán Vilmos, Csapodi István dr., Hoór Károly dr. és Vajda Pál tanács-

tagok és szakértőkből álló bizottság az álló irás behozatala tárgyában tett. Miután az álló irás föltétlen előnye a dülő irással szemben még nincsen minden kétséget kizáró módon elismerve, s miután úgy a bizottságban, mint újabban a szakirodalomban is figyelemreméltó fölshozalások történtek a dülő irás megtartása érdekében, annál fogva a szakosztály a dülő irás kiküszöbölését még korainak mondja. Azt ajánlja a közoktatásiügyi kormánynak, hogy az álló és dülő irás összehasonlítása végett tervszerű kísérleteket végeztesen és ezeket szakbizottsággal megfigyeltesse. A kísérletek végzésére nézve elfogadtatott a bizottság által kidolgozott utasítás.

— **(Hegyi Gyula imitátor.)** ki a nemzeti színház, valamint az ország nagyobb színpadjain működött, február 28-an Mohácson magán színielőadást rendezett a kaszinó nagytermében. Dacára az esős időnek igen szép számu és intelligens közönség gyűlt egybe 8 órára, hogy az előadást megnézze. A művész — mint onnan írják — nem kevesebb, mint 30 alakot utánczott. Kiválóan sikerült volt a különböző szerelmesei, továbbá mintegy 10 zeneszerző és az ó-budai polgárok utánczása. Igen hatásosan és kitűnően adta elő a fősvényt, egy 70 éves napidijast, az ájtatost, a cigányt, egy honvédet és egy falusi plebánosnak az „ABC”-ből álló prédikációját. A művész úgy a mimika, mint a nyelv és annak különböző dialektusai tekintetében valóban nagymester. A közönség nem tudott hová lenni majd a sok nevetéstől, majd pedig az igaz, benső megihatottságtól; de nem is maradt adós, mert minden szám után frenetikus tapsban nyilvánította tetszését. Bátran elmondható, miszerint több lapnak Hegyre vonatkozó elismerő, dicsérő nyilatkozata legkevésbé sem túlzás, mert a művész pompásan kezelte tárgyát, s bármily kényes műzlessel bíró közönség is megnézheti. Hegyi márczius 20-án Pécsen óhajttól lépni.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Uj kiadást** rendez Sirisaka Andor pécsi tanító az eddig megjelent munkáiból. Első, önálló s a honi sajtó által igen kedvezően fogadott műve: „A babonáról” szóló népkönyve volt. Ezt — népies irályban, javítva és bővítve azon — „Babonák Könyve” cím alatt a serdülő fiatalok s a babonás köznépi okulására céljából, mulattatva-oktató szellemben szerkesztve fogja újból kiadni. Második munkáját, az „Anyósok Könyve” cz. humoros művét új kiadásban, a már is nagyszámu t. megrendelőknél, rövid pár hónap múlva küldi szét. Harmadik műve, melyről a lapok szintén igen dicsérőleg nyilatkoztak, a „Magyar Közmondások Könyve.” (Bolti ára 2 frt, tőle rendelve fűzött példány 1 frt 30 kr., diszkötésű 2 frt 30 kr.) Ebből külön-nyomat is készült: „Tanulmány a közmondásokról” cz. alatt fűzetkiadásban (ára 40 kr.) Ezekből még néhány példány van készletben. Legújabban „Tréfás Talányok Gyűjteménye” című kisebb munkája eddigi anyagának összeállításával és a sajtó alá rendezésével fogtálcázik. Egyelőre csakis a „Magyar Közmondások Könyve”-re, a „Tanulmány a közmondásokról” cz. fűzetre fogad el megrendelést s az „Anyósok Könyve” re kéri az előfizetést. Ennek ára példányonként egy forint. Munkái tökélyesbítése végett — figyelembe véve az eddigi bírálatokat — készséggel helyt ad azokban a hozzá beküldendő s hazánk különböző vidékei otthonos babonás szokások és mondásoknak, s úgy a köznépnél használatos közmondásoknak és megfejtéssel ellátott könnyebb tréfás talányoknak. Gyűjtők 5 példány után a hatodikot ingyen kapják.

* **A Nibelung-Ének.** Ford. Szász Károly. Második kiadás. Budapest, Athenaeum kiadása. Ára fűzve 2 frt 40 kr., fényes kiviteltű diszkötésben aranyfűzővel 3 frt 40 kr. — A Nibelung-Éneket, a németek legnagyobb szerű nemzeti eposzát, Szász Károly jeles fordításával már 1868-ban ültette át irodalmunkba, és pedig, amint ő maga mondja, kiváló előszeretettel foglalkozott e munkával kiváló belbeszen kívül azon érdekért is, mely a mi Etelénk mundakörével való összefüggése folytán azt nekünk, a németeken kívül, minden más nemzet között kétségkívül legközelebb állóvá s legbecesebbé teszi. A Nibelung-Ének fordításának elterjedését tehát két ok magyarázza: egyrészt

örök költői becsé és kifogyhatlan belső szépségei, melyek azt a világirodalom első eposzai közé emelik; másrészt számos vonatkozása és összefüggése a Hunmondával, Attilával, Budával stb. melyek reánk nézve annyival is fontosabbak, mivel a hunmondakör legrégebb költői földolgozását képezik, minőt saját irodalmunk emlékei közt hasztalan keresnénk. Az új kiadást Szász Károlynak 31 lapra terjedő előszava vezeti be, melyben a mű méltatását és a vele összefüggő irodalmi kérdések taglalását adja. — A könyv kiállítása, papírja, betűi és nyomása fényesnek, ára pedig olcsónak mondható. Közönségünk önmagát tiszteli meg, ha mielőbb egy harmadik kiadás megjelenését teszi szükségessé.

TANÜGY.

A régi iskolai falitérképek kiküszöbölése. A közoktatásiügyi miniszter felhívta az összes autonóm felekezeti főhatóságokat, a mennyiben még a felekezeti iskolákban régebb, hazánkat föltűntető falitérképek használatának, melyek hazánk jelenlegi politikai föl-osztásának nem felelnek meg; azoknak kiküszöbölését sürgősen rendeljék el.

CSARNOK.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Némétről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

Schwarz épp ezt akarta, s azért az aggodalom miatt színéből egészen kikelt őrnagynak minden kérése és szettevettézése mellett is a tanulószobában maradt. Bármit mondott is Schwarznak, ez jó kedvvel mindig tréfára fordította a dolgot. Az őrnagy le s föl járt egy darabig (Schwarz már-már remélte, hogy kiszalad), aztán megállott s meglóbalva kissé keskedt katonasüvegét, így szólt: „Lásna, az őrdög bujt tán belém — elkövetem azt a bolondságot — hisz olyan vagyok én már — rávétem magam attul az izé kereskedőtől — ejnye hogy is hijják no — tudja a szomszédomtól, a ki megbukott, aztán szépségesen kerekelt oldott, — elég az hozzá, ezelőtt egy esztendővel rávétem magam tőle, hogy kezességet vállaljak ezer forintig, én, akinek az egész vagyona sem éri meg az ezer forintot — most fizessen — gondolja meg csak én, mikor ezer krajczárom sincs . . .

— A már baj! — viszonzá Schwarz új rendkívül komolyan s udvariasan. — Csupán ön a kezes?

— Csupán én! képzelje, s a mint az az átkos firka mondja, összes ingó és ingatlan, meglevő és leendő vagyonommal. Világosan kijelentettem a törvényszék előtt, egész világosan, hogy ezer krajczárom sincs, megmondtam ezt a — hogy is hijják pénzügyi tanácsosnak is, a kinek le kéne az ezer forintot fizetnem. — Vállat vont, s én is vállat vontam. Aztán elváltunk. Azt hittem, hogy már most — sajnos, a pénzügyi tanácsos kárára — végeztünk. De ime, várom nyugalomdíjam negyedét, várok három, négy hétig. Csak nem jön. Egy árva krajczárom sincs; egy betevő falat is alig van már házamban; a péknek három hete, hogy nem fizettem; a mészáros is nyakamra küldi számláját. Valamiből csak köll élnem. Két lányom is csak test és vér. — Sietek a katonai irodába, gondolva, hogy tán megfeledeztek a dolgról. Izé hadügyi tanácsos vállat vonva mondja: „Sajnálom, izé pénzügyi tanácsos az ön nyugalomdíját a törvényhatósággal lefoglaltatta s fölvetette. Hisz tudja tán? Hogy a kánya vinné el, mondok, biz én arrul semmit se tudok. Szaladok izé pénzügyi tanácsoshoz. Ez is vállat von s azt mondja: „A törvényszék arra ítélte önt, hogy fizessen izé kereskedőért, a kinek kezese. Hiszen tudja.” Vigye a kánya azt a tör-

egészségre általában káros befolyásnak, hányási ingert, emésztési zavarokat, s nagyobb mennyiségben halált okoznak, s ennek tudatában többen tartózkodnak a permetezett szőlő élvezetétől; lássuk ugyan mennyiben jogosultak ezen vélekedésük. A rézsóknak, nevezetesen a rézgálicznak gyógyszerként használt maximális adagja 0.4 grm. s ugyanennek és az azurinnak halálos kimenetelű adagja átlagban 10 grm. Számítsuk ki, mennyi rézsó juthat megközelítőleg 1 fűrt szőlőre, ha a használt réz oldat összes mennyisége a szőlőfűrtöt érné s azon maradna. 1600 négyzetméter területen 3' távolságu ültetésnél 6406 tőke van, minden tőkére átlagban 4 fűrtöt feltételezve 1 kat. holdon 32000 fűrt szőlő teremhet, jutna tehát egy-egy szőlőfűrtre a 2 százalékos rézgálicz oldatból 0.437 gr. rézgálicz, a 0.2 százalékos azurin oldatból pedig 0.0437 grm. azurin, vagyis 22 fűrt rézgáliczsal, illetve 220 fűrt azurinnal permetezett szőlőt kellene egyszerre elfogyasztani, hogy annak halálos kimenetele legyen, feltéve, hogy a permetezett anyag összesége a szőlőfűrtökre tapadt volna. Amde a permetezésnél éppen a leveleket törekünk rézoldattal behinteni s a fűrtöket annyira elfedik a levelek, hogy azokra aránylag rendkívül csekély folyadék juthat, továbbá kiküldetetlen még, hogy a permetének jelentékeny része ne kerüljön a talajra, ennél fogva minimális az az rézmennyiség, mely a fűrtökre tapad, s annak is egy részét az esőzés lemossa.

Nincs okunk tehát attól tartani, hogy a permetezett szőlőnek élvezete egészségünkre káros befolyást gyakorolhatna.

A borban a réznek felkeresésére a gazdasági tanintézet pinczejéből 3 liter vegyes fehér bort bestritvén, megszáritott extrakt anyagát hamvasztóban elégettem, az ekként nyert hamut kevés hígított kénsavval többszörösen kifőzvé, a leszűrt folyadék kis kémlemben lemérhetlen mennyiségűnek ítélték réz volt kimutatható, ez okból a rézleválasztására a 10 k. cz.-nyire lesűrt összes hamu oldatba platin huzallal átesavart kűtűt helyeztem, melyre 6 óráig tartó észlelés alatt, igen csekély rézveredék rakódott s mennyisége 1—2 milligrammra tehető.

(Folyt. köv.)

— **A pécsi sertéshizlaldában** f. hó 2-án a sertés állomány: 244 drb. kövér, 670 drb. félkövér, 830 drb. sovány, 729 drb. süldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 44—47 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 30—44 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt 40 kr. m.-m., Árpa 6 frt 30 kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Egy tanító. Az Ehrenfeld-féle kódexben megörzött velemmel, veleddel s a többi ilyen pleonasztikus alakokat az együtt névutóval kapcsolatban bizony még manap is használják. Szatmármegyében pl. nem azt mondják: velem együtt, hanem velemmel együtt. A másikkal már ritkábban találkozunk.

K. B. Egy esőppet sem csudálkozunk az ön idegességén. Ma már a bölcsőben kezdődik az idegesség, s legtöbb esetben a korai halálal végződik. Tudunkkal az idegességek (Mettalloterapia) egyik legjelesebb speciális gyógyítója Dubay Miklós dr. (Lakik: Budapest VI. ker. Váci-körút 17. sz. a.)

Gy. A. Pécsvárad. Kenedi Géza dr. budapesti ügyvéd és a „Pesti Hírlap“ kitűnő szerkesztője igenis pécsi születésű, ki középiskoláit is városunkban végezte a zirczieki gimnáziumában. Várdy Antal dr. a Theizmus e nagynevű költője pedig Himesháza (Pécsvárad mellett) született, de ifjúságának legszebb éveit Pécsen töltötte. Hogy a pécsi szabadelvű párt miért nem őt léptette föl jelöltjéül? — Deus scit! Annyi bizonyos, hogy ezerszer több érdeme van, mint holmi mágnáskának, ki minden érdem nélkül aspirál a kormány rezerv kerületére. De hát a hány az ember, annyi a meggyőződés, pláne a — politikában.

Fiatalszónak. Bármily loyálisak vagyunk is a szépnemmel szemben, ez esetben mégis a férj pártjára kell állnunk, mert neki van igaza. Ha őt a hivatal főnöke falura küldi, annak ellenszegülni engedetlenség lenne, még akkor is, ha otthon a fiatal menyecske csupa „föltékenységből“ meg is aprehendál reá.

M. O. Helyben. Mi is eleget tünődünk már azon, hogy ugyan mi módon kellene azokat a t. urakat némely utca skandalózus állapotára figyelmeztetni. De itt már hiába a toll, hiába a figyelmeztetés; azért azokban az utcákban nem javítják ki a trotoirt, míg majd egyszer ez a folyton süppedő föld maga alá nem temet egyet a „sok“ közül. A „Fiat lux!“ czímű ódára majd alkalomadtán még visszatérünk.

NYILT-TÉR.)*



Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik hön szeretett felejtethlen boldogult nőm

Eicher Istvánné szül. Zdrahal Ernesztin

folyó hó 18-án végbement temetésén megjelenésük s egyéb részvénytulajdonosok nyilvánítása által nagy fájdalommal enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetemet.

Kis-Doroghon, 1892. febr. 29-én.

A gyászoló férj.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ. HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

5102. sz.
1891.

Árverési hirdetmény.

A dárda kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Fejes Józsefné szül. Lőrincz Judit kopácsi lakos végrehajtatonak Fejes József és neje Csapaj Judit kopácsi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 77 frt 13 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a dárda kir. járásbiróság területén levő Kopács községben fekvő a kopácsi 81. sz. tkvben felvett 113. hsz. 59. sz. ház és fekvőségre 408 frt a 346. hsz. kertre 33 frt, a keői 390. tkvben felvett 1033. hsz. szőlőre 516 frtban az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok és pedig a kopácsi 81. sz. tkvben felvett 59. hsz. házra és 346 hsz. kertre 1892. évi mártius 23-ik napján d. e. 10 órakor Kopács községben, a keői 390. sz. tkvben felvett 1033. hsz. szőlőre pedig 1892. évi mártius hó 24-ik napján d. e. 10 órakor Keő községben mindenkor a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 40 frt 80 krajczár, 3 forint 30 krajczár és 51 forint 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. jbiróságnál mint tkvi hatóságnál 1891. évi november hó 8. napján.

Jobst Béla
kir. albiró.

4116. sz.

tkv. 1891.

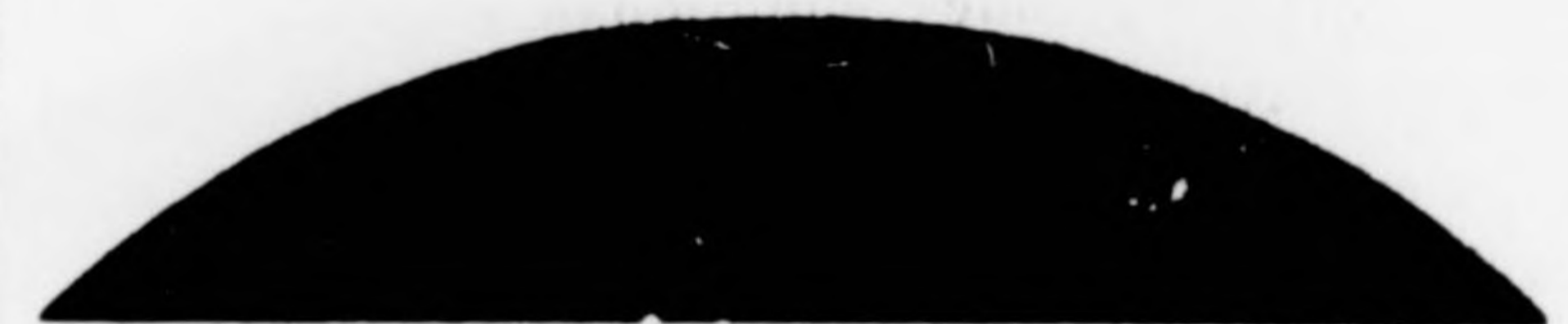
Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Juhász Józsefné szül. Deák Anna pécsi lakos végrehajtatonak Gyimóthy Simon és általa képviselt Gyimóthy Mari, Vincze és Ferencz vaszari lakosok végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbiróság területén levő Szászvárott fekvő, a szászvári 196. sz. tkvben foglalt 2684. új, 2649. régi hszsz. szőlőre 406 frt, a szászvári 197. sz. sz. tkvben foglalt 2685. új, 2650. régi hszsz. szőlőre 110 frt és a szászvári 308. sz. tkvben foglalt 2686. új, 2051. régi hszsz. szőlőre az árverést 542 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi márczius hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Szászvárott a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat, vagyis 40 frt 60 krt, 11 frtot és 54 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a sásdi kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1891. évi december hó 22-ik napján.

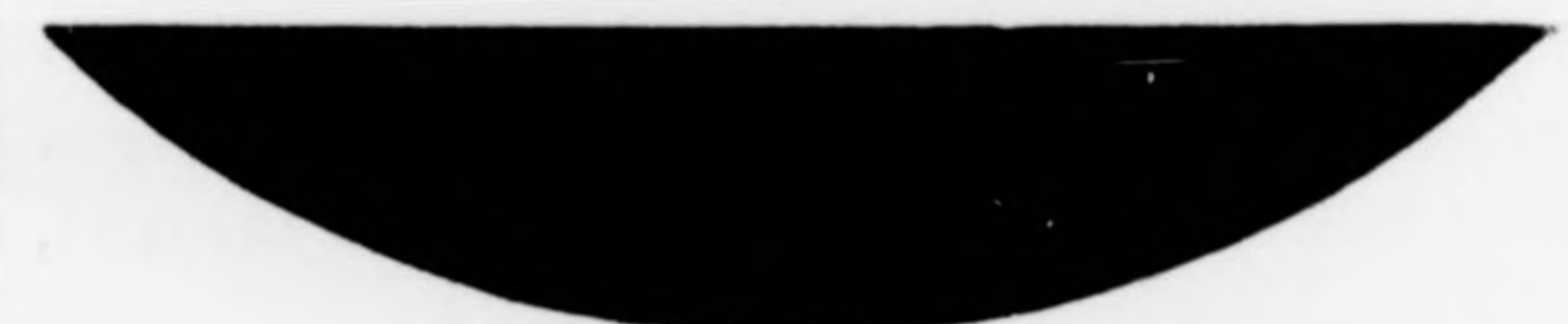
Warga Jenő,
kir. albiró.



LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.



Ribay

„Nemzeti kávéháza“

Pécsen.

Mától kezdve minden szombaton

Farkas Sándor és Jónás János

jól szervezett zenekara által

zeneestély

rendeztetik.

Kezdeté este fél 9 órakor.

A n. t. vendégeimnek figyelmébe ajánlom saját termésű

Kis-Skóko palaczk boraimat.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölést csúsz, kövénny, tagszagatás stb. ellen legjobban ajánlhatjuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszer-tárban kapható.

Csak Horgonnyal valódi!

Első pécsi butor-, ajtó- és ablak-gyár

HOFFMANN KÁROLY

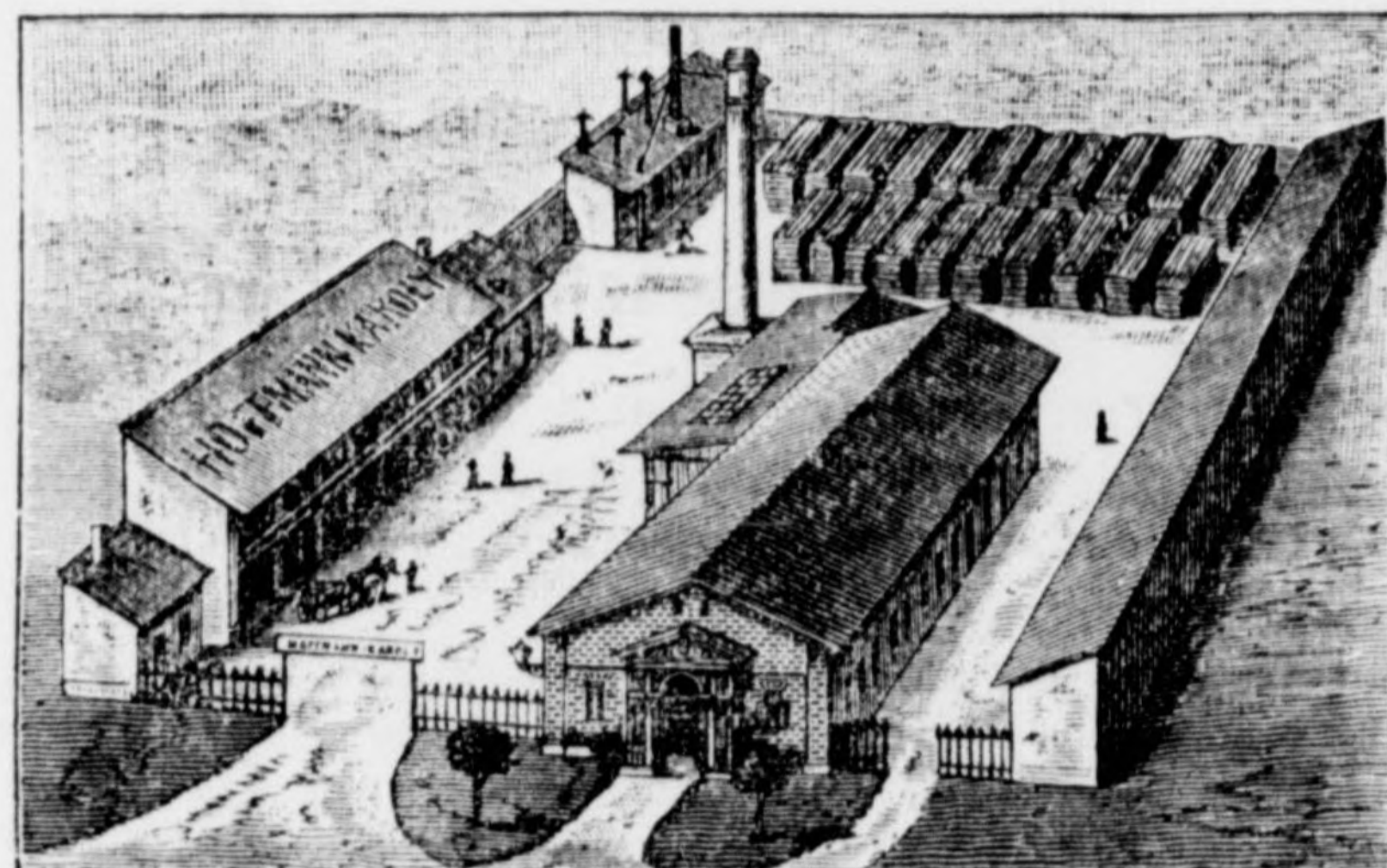
butor-raktára



Óposta-utca 14. szám.

készít és szállít az épület- és butor-szakmába vágó mindenemű fa-munkákat a legjobb minőségű anyagból, állandó, gyakorlott munkásokkal és a legjobb gépekkel.

asztalosárú-gyára



Siklósi-utca 33. szám.

Nagy raktár mindennemű fa- és kárpitozott butorokból, valamint székekből hajlitott fából és vasbutorból.

Butorszállítás saját párnázott zárt kocsikban.

Kétszárnyu ajtók	1-25 széles, 2-50 magas	Ablakok bel- és külső szárnyal	1-00 szél. 2-00 mag.
Keresztajtók	0-90 " 2-10 "	" bel- és külső szárnya betelére nyíló	1-00 " 2-00 "
Árnyékszék- és kamaraajtók	0-70 " 1-90 "	Ablakok bel- vagy külső szárnyal	1-00 " 2-00 "
		Árnyékszék- és kamara-ablakok	30 cm. széles 60 cm. mag.

A legolcsóbb árak mellett mindenkor készletben tartatnak.

Költségvetések a legnagyobb készséggel készítettnek.

Görömbön örölni

5 percziq forralni

Kathreiner malata kávé gyára

Berlin-München-Bécs

Egészség

Tekerekosság

Legjobb pótkávé

Kathreiner Kneipp-Malatakávéja.

egyetlen habkávé ízével és illatával bíró malatakávé.

Sobasem nyitottan, csupán eredeti csomagokban a fenti védjeggyel.

Kapható minden gyarmatarú és drognista üzletben.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécsett, Perczel-(ó-pósta)utca 22-ik sz. saját házában.



Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetésekét pompás üveeskocsikban, raktárt tartunk fa- és érczkoporsók, valamint sírkoszorúkból, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által miut eddig, ugy ezután is a minden oldalról tanusított bizalmát továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorkodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

van megbizva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirda czim: „Kegyelet“ Pécs.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók! Uj!

Uj! Nickel-féle érczkoporsók! Uj!

Littke pezsgő gyári raktára Pécsett, a királyi tábla palotájában

Eizer János

kereskedésében, a hol ezen gyárban előállított pezsgők eredeti gyári árakon kaphatók.

Hasonlóképp raktáron tartatnak és mérsékelt áron árusítatnak a következő valódi francia pezsgők: **Pomery** és **Greno**, **Moet** és **Chandon**, **Roederer** és **Cliquot**, továbbá hazai és francia legjobb minőségű **Cognac**.

Idős és fiatal férfiaknak

ajánljuk a dr. Müller orvosi tanácsos által ujab és nagyobbított kiadásban megjelent iratot a

megzavart ideg és Sexual-rendszer

gyökeres gyógyítása tanulmányozására.

Szabad szállítás borítékban 60 krért, levélbélyekben.

Eduard Bendt, Braunschweig.

Ház eladó.

Baranya-Szt. - Lőrinczen a vásártéren lévő 121-ik számú ház,

mely áll: 2 kényelmes lakás és gazdasági félszerből, belsőséggel együtt, szabad kézből eladó.

Értekezhetni az ott lakó tulajdonosnő **Puppits Györgynével.**